

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tiedotusosasto

LEHDISTÖTIEDOTE nro 58/04

15.7.2004

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa

Marie Lindfors

SUOMEEN MUUTON YHTEYDESSÄ MAAHANTUOTUA AJONEUVOA EI OLE VAPAUTETTAVA SUOMEN AUTOVEROSTA

Autoveroa ei ole pidettävä maahantuontiin liittyvänä verona, sillä verotettavana tapahtumana on ajoneuvon käyttäminen Suomessa

Euroopan unionin neuvoston vuonna 1983 antamassa direktiivissä¹ säädetään verovapautuksesta, joka koskee luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa kannettavia kulutusveroja. Direktiivissä säädettyä verovapautusta ei kuitenkaan sovelleta omaisuuden käytöstä maan alueella kannettaviin erityisiin ja/tai kausiluonteisiin maksuihin ja veroihin, kuten esimerkiksi autojen rekisteröinnissä kannettaviin maksuihin ja tieliikennemaksuihin.

Asuttuaan useita vuosia muissa jäsenvaltioissa Lindfors muutti pysyvästi Suomeen ja toi 4.8.1999 muuttonsa yhteydessä Suomeen henkilökohtaiseen omaisuuteensa kuuluneen henkilöauton, jonka hän oli ostanut Saksasta ja ottanut käyttöön Alankomaissa.

Hangan tullikamari määräsi hänen suoritettavakseen autoveroa 20 198 Suomen markkaa (noin 3 400 euroa).

Lindfors katsoi, että autovero on sellainen kulutusvero, jonka kantaminen on kielletty vuoden 1983 direktiivissä, ja riitautti siksi autoveropäätöksen. Asia on saatettu korkeimpaan hallinto-oikeuteen, joka on lykännyt asian käsittelyä ja esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen siitä, onko yhteisön oikeus esteenä autoveron kantamiselle silloin, kun ajoneuvo tuodaan muuton yhteydessä maahan toisesta jäsenvaltiosta.

¹ Luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/183/ETY (EYVL L 105, s. 64).

Yhteisöjen tuomioistuin toteaa aluksi, että **autoveron kaltaista veroa ei voida pitää maahantuontiin liittyvänä verona, sillä verotettavana tapahtumana on ajoneuvon käyttäminen Suomen alueella**, eikä tällaisen käyttämisen ja maahantuonnin välillä välttämättä ole yhteyttä. Koska siis velvollisuus autoveron suorittamiseen perustuu ajoneuvon käyttämiseen Suomessa, **se on omaisuuden käytöstä maan alueella kannettava erityinen vero, joka on jätetty vuoden 1983 direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.**

Seuraavaksi yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että **perustamissopimuksessa ei taata unionin kansalaiselle, joka siirtyy harjoittamaan toimintaansa siihenastisesta asuinjäsenvaltiostaan toiseen jäsenvaltioon, että tällainen siirtyminen olisi verotuksen kannalta neutraalia.** Tällainen siirtyminen toiseen jäsenvaltioon voi siis tilanteen mukaan olla kansalaiselle välillisen verotuksen osalta enemmän tai vähemmän edullista tai epäedullista. Tästä seuraa, että mahdollisesti aiheutuva epäedullisuus verrattuna tilanteeseen, jossa kansalainen harjoitti toimintaansa ennen siirtymistä, ei pääsääntöisesti ole perustamissopimuksen vastaista, **ellei kyseisellä lainsäädännöllä aseteta tätä kansalaista epäedullisempaan asemaan verrattuna niihin henkilöihin, jotka jo aiemmin asuivat tässä valtiossa.**

Yhteisöjen tuomioistuin tekee siis sen päätelmän, että **yhteisön oikeus ei ole esteenä sille, että ajoneuvon omistajan muuttaessa jäsenvaltiosta toiseen kannetaan autoveron kaltainen vero ennen ajoneuvon rekisteröintiä tai käyttöönottoa siinä jäsenvaltiossa, jonne omistaja on muuttanut.**

Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on kuitenkin tutkia, voidaanko kansallisen oikeuden soveltamisella **taata se, että kyseistä ajoneuvon omistajaa ei aseteta tämän veron osalta epäedullisempaan asemaan kuin niitä kansalaisia, jotka ovat asuneet pysyvästi tässä jäsenvaltiossa**, ja lisäksi tilanteen mukaan sen on tutkittava, onko tämä kohtelun eroavaisuus perusteltua sellaisista objektiivisista syistä, jotka eivät liity asianomaisten henkilöiden asuinpaikkaan ja jotka ovat oikeassa suhteessa kansallisessa oikeudessa hyväksyttävästi tavoiteltuun päämäärään.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido yhteisöjen tuomioistuinta.

Tämä lehdistötiedote on saatavissa seuraavilla kielillä: ranska, englanti, tanska, suomi, kreikka ja portugali

Tuomion koko teksti on Internetissä (www.curia.eu.int).

Se on tavallisesti luettavissa kello 12:sta (CET) lähtien tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler

Puh. +352 4303 3127, faksi +352 4303 3656

Kuvia siitä, kun tuomio luetaan, on saatavilla EbS "Europe by Satellite" -kanavalla Euroopan komissio, Lehdistö- ja viestintäpääosasto, L-2920 Luxemburg, puh. +352 4301 35177, faksi +352 4301 35249

tai B-1049 Bryssel, puh. +32 2 2964106, faksi 32 2 2965956